

خود را پیدا کنید

نویسنده:
سکینه مهدوی

این اثر ناقابل تقدیم به قلب مهربان و رئوف: امام رضا (ع)
امید است که در تاریکیهای دنیا دستان را بگیرد تا از گم شدن و
سردرگمی رهایی یابیم.

سرشناسه: مهدوی، سکینه، ۱۳۵۷ -
 عنوان و نام پدیدآور: خود را پیدا کنید/ نویسنده سکینه مهدوی.
 مشخصات نشر: قم: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها، دفتر نشر معارف، ۱۳۹۱.
 مشخصات ظاهری: ۱۰۴ ص: مصور.
 شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۵۳۱ - ۴۱۴ - ۷
 وضعیت فهرست نویسی: فیبا
 موضوع: خودشناسی
 موضوع: خودسازی
 موضوع: عزت نفس
 شناسه افزوده: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها. دفتر نشر معارف
 رده بندی کنگره: ۱۳۹۱ م ۸۴۴ خ/ ۶۳۷ BF
 رده بندی دیویی: ۱۵۸/۱
 شماره کتابشناسی ملی: ۲۹۰۷۳۲۵

خود را پیدا کنید

نویسنده: سکینه مهدوی

ویراستار: مجید مهدوی

ناشر: دفتر نشر معارف

وابسته به نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها

نوبت چاپ: اول، پاییز ۱۳۹۱

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۲۳۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۵۳۱ - ۴۱۴ - ۷

مراکز پخش

مدیریت پخش دفتر نشر معارف: قم، خیابان شهدا، کوچه ۳۲، پلاک ۳، تلفن و نمابر: ۷۷۴۰۰۰۴
 فروشگاه شماره یک (پاتوق کتاب): قم، خیابان شهدا، روبروی دفتر مقام معظم رهبری، تلفن: ۷۷۳۵۴۵۱
 فروشگاه شماره دو (پاتوق کتاب): تهران، خیابان انقلاب، چهارراه کالج، جنب بانک ملت، پلاک ۷۱۵

تلفن ۸۸۹۱۱۲۱۲، نمابر ۸۸۸۰۹۳۸۶

پست الکترونیکی: info@ketabroom.ir ؛ نشانی اینترنتی: www.ketabroom.ir

تمام حقوق محفوظ است*

فهرست

- مقدمه ۹
۱. سلام ۱۳
۲. فکر کن ۱۴
۳. روز تولد ۱۵
۴. به بهار بیاندیش ۱۷
۵. پاییز فصل یادآوری ۲۰
۶. چهار فصل ۲۱
۷. بازگشت به اصل ۲۴
۸. تو با بقیه فرق داری ۲۷
۹. در دنیای درون سیر کنید ۳۰
۱۰. نگاهی نو ۳۳
۱۱. یک تذکر ۳۵
۱۲. اگر می توانی ماه باش ۳۸
۱۳. عمل مقدمه ای برای ساختن ۴۱

خود را
پیدا
کنید

۱۴. پیروز میدان کیست؟ ۴۳
۱۵. یک فرصت طلایی ۴۵
۱۶. خود را وسعت دهید ۴۷
۱۷. خود را پیدا کنید ۵۰
۱۸. از همه چیز درس بگیریم ۵۲
۱۹. خود را ارزان نفروشید ۵۴
۲۰. سرمایه‌های وجود خود را بشناسید ۵۶
۲۱. ما کی خود شویم ۵۸
۲۲. لحظه‌های انتخاب ۶۱
۲۳. رنجهای ما از چیست؟ ۶۳
۲۴. تکیه گاهی محکم ۶۵
۲۵. وقتی روزگار باب میل ما نیست ۶۷
۲۶. انصاف داشته باشیم ۷۰
۲۷. دفترچه راهنمای زندگی ما چیست؟ ۷۲
۲۸. وجدان خود را بیدار کنید ۷۴
۲۹. عاقبت نگر باشیم ۷۶
۳۰. به لحظه رفتن بیاندیشیم ۷۸
۳۱. تابلوهای گویا ۸۱
۳۲. ظاهر سازی ۸۳
۳۳. نقش ما در زندگی چیست؟ ۸۴

۳۴. خودمان را دوست بداریم ۸۶
۳۵. بهترین دلیل برای هر کاری چیست؟ ۸۸
۳۶. راه میان بر ۹۱
۳۷. مهمان خدا شو ۹۳
۳۸. اهل عمل باشید ۹۵
۳۹. خدا را پیدا کنید ۹۷
۴۰. از خود غور کنید ۱۰۰
۴۱. خلاصه ۱۰۲

خود را
پیدا
کنید

مقدمه

خیلی وقتها شده چیزهایی را گم کردیم و در جست و جوی آنها به هر جایی سرزدیم، هر دایره‌ای از گشتمان برآمده انجام دادیم تا آن را پیدا کنیم. اضطراب، نا آرامی و انتظار کشیدیم تا بلکه گم شده‌ی خویش را پیدا کنیم. گاهی چیزهای با ارزش را گم کردیم. گاهی چیزهای کم اهمیت و کم ارزش را. در این گم شدن‌ها و پیدا شدن‌ها کمتر به این مسئله فکر کردیم که آیا شده ما خودمان را گم کنیم و نتوانیم پیدا کنیم. گم شدن ما به چه معناست؟ ما در کجا گم می‌شویم و چگونه؟ آیا اهمیت دارد که پیدا شویم؟ اگر کمی دقت کنیم و خود را مورد ارزیابی قرار دهیم می‌فهمیم که اکثر اوقات ما در بین آدم‌ها، در بین افکارمان، در فضای زمان، در بین بایدها و نبایدها، بوده‌ها و نبوده‌ها که ساخته‌ی فکر و ذهنمان است گم می‌شویم. گاهی ممکن است در دنیای خیالی که برای خود ساخته‌ایم در بین آرزوهای محال یا در بین وسایل زندگی گم شویم و مهم‌تر اینکه در بین حرف‌هایی که هر روز و هر روز

در گوشمان می‌خوانند و می‌شنویم و ممکن است حقیقت نباشد گم شویم. گاهی در دنیایی به سر می‌بریم که نمی‌دانیم کیستیم، به کجا می‌رویم و هدفمان چیست. گم شدن ما، یعنی خودمان را نمی‌بینیم، خودمان را نمی‌خواهیم و جست‌وجویی برای کشف حقیقت خود نمی‌کنیم تلاش برای بهتر زیستن، برای ماندن، برای جاودانه شدن خود نمی‌کنیم گم شدن ما یعنی نقش بسیار مهم خود را در زندگی

نمی‌بینیم

مهمترین کن زندگی خود، یعنی خدا را که خالق ماست فراموش می‌کنیم، از او بی‌خبر می‌شویم. گم شدن ما یعنی غفلت‌های بسیار، که هر لحظه و هر ثانیه به آن دچار می‌شویم. گم شدن ما یعنی سپردن خود به طوفان حوادث و تلاشی برای نجات خود نکردن، یعنی برای امروز زیستن و فردا را ندیدن، ارزش و قدر و نعمت خود را نشناختن، از دامان پر مهر الهی جدا شدن، به برنامه‌های او عمل نکردن و آزاد و رها بودن. گم شدن یعنی محو شدن در جامعه، اسیر جماعت شدن و به هر سمت و سویی که دیگران می‌روند رفتن. مشکلات، گرفتاری‌ها و غم‌های ما، از گم شدنمان است چون به دنبال علت به وجود آمدن مشکل نیستیم، نمی‌دانیم، نمی‌فهمیم و نمی‌خواهیم که بدانیم و به این ندانستن و جهل عادت کرده‌ایم. اسیریم و اسارت ما را به هر سمت و سویی که خودش بخواهد می‌کشاند دلمان در گرو است، چشم‌هایمان هر جایی است و قدم‌هایمان نااستوار و نامحکم. نمی‌خواهیم بفهمیم

خود را
پیدا
کنید

که گم شدیم. وقتی هوای لحظه هایمان غبار می گیرد و چشم هایمان قدرت دیدن واقعیات زندگی را ندارد وقتی خود را کوچک و کم توان می بینیم وقتی عظمت خلقت و توانایی های خود را باور نداریم در مشکلات و نابسامانی های زندگی غرق می شویم و بزرگتر از همه وقتی خالق خود را به عنوان منبع قدرت و توانایی نمی بینیم، وقتی حضور او را در خلوت خانه ی دلمان، در لحظه های زندگیمان حس نمی کنیم در همه چیز گم می شویم در خودمان، در اجتماعمان و در خانواده. کسی با ما پیدا شود و پیدایمان کند و به خودمان بازگرداند و ما را از این همه نابسامانی نجات دهد. خدا همیشه به فکر ماست به ما تلنگر می زند و یادآوری می کند ما باید در این تذکر و تلنگر استفاده کنیم آستین های خود را بالا بزنیم، دست خدا را بگیریم و به او توکل کنیم و با همتی مضاعف به دنبال خودمان بگردیم. اگر خودمان باشیم اگر ما خودمان را نخواهیم چه کسی می تواند به ما کمک کند چه کسی می تواند دست ما را بگیرد و از غرق شدن در مرداب زندگی نجات دهد هیچ کس به فکر ما نیست و اگر هم کسی پیدا شود و به فکر ما باشد باز هم تا خودمان نخواهیم به پا خیزیم کاری از دست او بر نخواهد آمد پس گام برداریم و به پا خیزیم شاید نشانی از خود یافتیم. باید از تمام امکانات و وسایل استفاده کنیم، از هیچ چیز نباید گذشت و سرسری عبور کرد زیرا ممکن است در لابه لای آنها بتوانیم خودمان را پیدا کنیم. در مسیر راه ما هیچ چیز بی اهمیت وجود ندارد

خود را
پیدا
کنید

فقط لازم است خوب ببینیم خوب بشنویم و در درجه اول خوب تفکر کنیم در همه جا به دنبال خود بگردیم شاید نشانی از خود پیدا کردیم. باید پیدا شدنمان بر ایمان اهمیت داشته باشد ما هر لحظه و هر ثانیه فراموش می‌کنیم که گم شدیم و غرق در زندگی روزمره می‌شویم باید باهوش و زرنگ باشیم و از همه چیز درس بگیریم از لحظه‌های تولد، از مراحل زندگی و از حوادث و اتفاقات. از طبیعت و از تمام آدم‌هایی که در اطرافمان زندگی می‌کنند از حرف‌ها، گفته‌ها، نوشته‌ها، آمدن و رفتن‌ها. شاید در آینده زندگی دیگران بتوانیم خودمان را پیدا کنیم شاید لایه‌های زیرین گلی، زیر شرشر آبیاری، شاید در آسمان آبی، نغمه پرواز پرندهای آسمان هر کدام می‌تواند برای ما تذکر و پند باشد ولی بهتر از همه وجود خودمان است که بیشترین و در دسترس‌ترین معلم ماست که خلقت بی نظیر آن می‌تواند ما را به اصل و حقیقت خود رهنمون کند از کنار هیچ پدیده‌ای، اتفاق و حادثه‌ای بدون درنگ عبور نکنیم بدون تأمل گذر نکنیم، تفکر کنیم شاید بالاخره روزی از روزها خودمان را پیدا کردیم اما در هر کاری باید توکل کرد نگاه خود را به آسمان دوخت از "خدا"ی خود مدد خواست تا چشمانمان بینایی لازم برای دیدن داشته باشد، گوشمان توانایی شنیدن داشته باشد و غفلت و فراموشی از صفحه‌ی زندگیمان رخت نبرند. پس با نام و یاد او آغاز می‌کنیم و دست در دست خدا می‌گذاریم و به دنبال خودمان می‌گردیم.

خود را
پیدا
کنید